

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 297/08-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. septembra 2008 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. K. M., súdneho exekútora, so sídlom K., zastúpeného advokátkou JUDr. I. R., K., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Ministerstva financií Slovenskej republiky v konaní vedenom pod č. MF/013875/2008-152 a postupom Úradu vlády Slovenskej republiky, Sekcie kontroly a boja proti korupcii v konaní vedenom pod č. 1473-8/2008/IP-52/OPS, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. K. M. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 25. júla 2008 doručená sťažnosť JUDr. K. M. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenia svojho základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Ministerstva financií Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo financií“) v konaní vedenom pod č. MF/013875/2008-

152 a postupom Úradu vlády Slovenskej republiky, Sekcie kontroly a boja proti korupcii (ďalej len „úrad vlády“) v konaní vedenom pod č. 1473-8/2008/IP-52/OPS.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ podal 7. marca 2008 Daňovému riaditeľstvu Slovenskej republiky podanie označené ako „*Sťažnosť – porušenie subjektívnych a individuálnych práv orgánom verejnej správy, pri rozhodovaní podľa ust. § 50 ods. 3 zákona č. 511/1992 Zb. (rozhodnutie I/223/3970-15784/2008/992517-r, zo dňa 11. 02. 2008)*“, ktoré bolo listom z 18. marca 2008 postúpené na vybavenie ministerstvu financií.

Ministerstvo financií listom č. MF/013875/2008-152 z 27. marca 2007 podľa § 4 ods. 2 zákona č. 152/1998 Z. z. o sťažnostiach v znení účinnom do 31. mája 2008 (ďalej len „zákon o sťažnostiach“) vrátilo podanie sťažovateľovi s tým, že jeho podanie sa podľa § 4 ods. 1 písm. b) zákona o sťažnostiach nepovažuje za sťažnosť. Sťažovateľ preto podal úradu vlády žiadosť z 25. apríla 2008 o kontrolu nesprávneho postupu pri prijímaní, evidovaní a vybavovaní jeho podania ministerstvom financií. Úrad vlády jeho podanie vybavil oznámením č. 1473-8/2008/IP-52/OPS z 23. mája 2008, v ktorom uviedol, že žiadosť postúpil ministerstvu financií. Oznámenie úradu vlády o postúpení podaní bolo sťažovateľovi doručené 26. mája 2008.

Sťažovateľ je toho názoru, že sa svojho práva domáhal postupom v súlade so zákonom o sťažnostiach. V sťažnosti ďalej uviedol: „*Sťažovateľ považuje za nevyhnutné zdôrazniť skutočnosť, že podaním zo dňa 7. 3. 2008 sa obrátil v súlade s ustanovením § 11 ods. 1 so sťažnosťou na orgán príslušný na vybavenie sťažnosti. Podľa ustanovenia § 11 ods. 1 bolo týmto orgánom príslušným na vybavenie sťažnosti vedúci orgánu verejnej správy.*

Ako vyplýva z doposiaľ uvedených skutočností, táto sťažnosť nebola postupom predpísaným zákonom č. 152/1998 Z. z. vybavená.

Dôvodom jej nevybavenia je skutočnosť, že sťažovateľ je ako to vyplýva z listu odporcu v 2. rade súdny exekútor, teda orgán verejnej moci.

Zo sťažnosti však vyplýva, že sťažovateľ podával sťažnosť odporcovi v 2. rade nie v postavení exekútora, ale sťažoval sa na porušovanie svojich práv daňového

subjektu - účastníka konania. Kto je daňovým subjektom vyplýva z ustanovenia § 5 ods. 1 zákona č. 511/1992 Zb..

Je nesporné, že sťažovateľ je daňovým subjektom - daňovníkom. Ako taký má všetky práva daňového subjektu, ktoré daňovým subjektom priznáva zákon č. 511/1992 Zb., vrátane práv, ktoré mu zaručuje zákon o sťažnostiach, vrátane práva podávať sťažnosť a domáhať sa ňou ochrany svojich práv a právom chránených záujmov a upozorňovať na konkrétne nedostatky, najmä na porušenie právnych predpisov, ktorých odstránenie si vyžaduje zásah orgánu verejnej správy.

Žiadne ustanovenie zákona č. 511/1992 Zb., ani zákona o sťažnostiach nevyklučuje možnosť, aby fyzická osoba, ktorá má postavenie verejného činiteľa v inom konaní, v ktorom jej práva a povinnosti nie sú definované jej postavením súdneho exekútora nemohla využívať prostriedky ochrany, ktoré zákon každému účastníkovi takéhoto konania poskytuje.

Nakoniec, táto skutočnosť vyplýva aj z článku 12 ods. 2 Ústavy SR, podľa ktorého základné práva a slobody sa zaručujú na území SR aj bez ohľadu na iné postavenie.

Podľa ustanovenia tohto článku - nikoho nemožno z týchto dôvodov poškodzovať, zvyhodňovať alebo znevýhodňovať.

Je však nesporné, že odporca v 2. rade sťažovateľa z dôvodu jeho postavenia poškodil a znevýhodnil tým, že mu uprel právo podávať sťažnosti na porušovanie svojich práv, ktoré má ako subjekt v právnych vzťahoch, v ktorých nevystupuje ako orgán verejnej moci.“

Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„Právo sťažovateľa na inú právnu ochranu zakotvené v článku 46 ods.1 Ústavy SR v spojení s článkom 12 ods. 2 Ústavy SR, postupom Úradu vlády Slovenskej republiky, Sekcia kontroly a boja proti korupcii vo veci sp. zn. 1473-8/2008/IP-52/OPS bolo porušené.

Právo sťažovateľa na inú právnu ochranu zakotvené v článku 46 ods. 1 Ústavy SR v spojení s článkom 12 ods. 2 Ústavy SR, postupom Ministerstva financií Slovenskej republiky vo veci sp. zn. MF/013875/2008-152 bolo porušené.

Ústavný súd Slovenskej republiky zakazuje Úradu vlády Slovenskej republiky, Sekcia kontroly a boja proti korupcii, aby vo veci vedenej na Úrade vlády Slovenskej republiky,

Sekcia kontroly a boja proti korupcii pod sp. zn. 1473-8/2008/IP-52/OPS porušovať namietané práva sťažovateľa.

Ústavný súd Slovenskej republiky zakazuje Ministerstvu financií Slovenskej republiky, aby vo veci vedenej na Ministerstve financií republiky vo veci sp. zn. MF/013875/2008-152 porušovať namietané práva sťažovateľa.

Odporcovia sú povinní nahradiť sťažovateľovi všetky trovy tohto konania“.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dané dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 12 ods. 2 ústavy základné práva a slobody sa zaručujú na území Slovenskej republiky všetkým bez ohľadu na pohlavie, rasu, farbu pleti, jazyk, vieru a náboženstvo, politické, či iné zmýšľanie, národný alebo sociálny pôvod, príslušnosť k národnosti alebo etnickej skupine, majetok, rod alebo iné postavenie. Nikoho nemožno z týchto dôvodov poškodzovať, zvyhodňovať alebo znevýhodňovať.

Podľa § 11 ods. 1 zákona o sťažnostiach na vybavenie sťažnosti je príslušný vedúci orgánu verejnej správy. Ak sťažnosť smeruje proti vedúcemu tohto orgánu, vybavuje ju najbližší nadriadený orgán. Ak taký orgán nie je, na vybavenie sťažnosti v oblasti štátnej správy je príslušný ústredný orgán štátnej správy na kontrolu vybavovania sťažností.

Podľa § 21 ods. 1 zákona o sťažnostiach kontrolu prijímania, evidencie, prešetrovania, vybavovania sťažností a plnenia opatrení prijatých na nápravu podľa tohto zákona vykonáva v orgánoch verejnej správy ich vedúci alebo ním poverená osoba.

Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 575/2001 Z. z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o organizácii činnosti vlády“) ministerstvo financií je ústredným orgánom štátnej správy pre oblasť financií, daní a poplatkov.

Podľa § 24 ods. 1 zákona o organizácii činnosti vlády Úrad vlády Slovenskej republiky je ústredným orgánom štátnej správy... aj pre kontrolu vybavovania petícií a sťažností.

Podľa § 1 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 10/1996 o kontrole v štátnej správe v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o kontrole v štátnej správe“) kontrolu plnenia úloh štátnej správy vykonávajú

- a) Úrad vlády Slovenskej republiky (ďalej len „úrad vlády“),

b) iné orgány štátnej správy (§ 6) (ďalej len „orgány kontroly“).

Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia orgány kontroly uvedené v odseku 1 vykonávajú vonkajšiu kontrolu v rozsahu svojej pôsobnosti vymedzenej osobitnými predpismi a vnútornú kontrolu ako súčasť plnenia svojich úloh v príslušnom odvetví štátnej správy.

Podľa § 2 ods. 1 písm. d) zákona o kontrole v štátnej správe úrad vlády vykonáva kontrolu vybavovania petícií a sťažností.

Podľa § 3 písm. a) zákona o kontrole v štátnej správe kontrolná pôsobnosť úradu vlády podľa § 2 sa vzťahuje na ministerstvá a ostatné ústredné orgány štátnej správy, im podriadené orgány, ako aj na iné štátne orgány, ak osobitné predpisy neustanovujú inak.

Podľa § 6 ods. 1 písm. a) zákona o kontrole v štátnej správe iné orgány štátnej správy podľa tohto zákona sú ministerstvá a ostatné ústredné orgány štátnej správy.

Podľa § 7 ods. 1 zákona o kontrole v štátnej správe orgány kontroly sú povinné vytvoriť v rámci svojej pôsobnosti funkčný systém vnútornej kontroly.

Podľa § 7 ods. 4 písm. b) zákona o kontrole v štátnej správe orgány kontroly v rámci vnútornej kontroly a v rozsahu svojej pôsobnosti kontrolujú najmä vybavovanie petícií, sťažností, oznámení a podnetov a podľa vecnej príslušnosti ich aj prešetrujú.

Pri predbežnom prerokovaní časti sťažnosti, v ktorej sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 12 ods. 2 ústavy postupom ministerstva financií ústavný súd vychádzal zo svojej judikatúry, podľa ktorej ústavný súd nemá právomoc konať o návrhu fyzickej osoby alebo právnickej osoby na vyslovenie porušenia jej základných práv, ak im poskytuje ochranu právny poriadok použitím opravného alebo iného právneho prostriedku pred iným orgánom verejnej moci (obdobne napr. II. ÚS 250/03, III. ÚS 51/07).

Ústavný súd dospel k záveru, že v prípade nespokojnosti s vybavením sťažnosti zo 7. marca 2008 ministerstvom financií v konaní vedenom pod č. MF/013875/2008-152, mal sťažovateľ možnosť domáhať sa kontroly vybavenia jeho sťažnosti podaním žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti podľa zákona o sťažnostiach (§ 21 ods. 1 zákona o sťažnostiach).

Sťažovateľ si napokon sám bol vedomý toho, že v systéme orgánov štátnej správy existuje orgán, ktorého právomoc v tejto veci predchádza právomoci ústavného súdu, keď sa podaním z 25. apríla 2008 domáhal preskúmania postupu ministerstva financií, hoci svoju žiadosť neadresoval príslušnému orgánu, ale úradu vlády ako ústrednému orgánu štátnej správy pre kontrolu vybavovania petícií a sťažností.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd sťažnosť v tejto časti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nedostatok svojej právomoci na jej prerokovanie.

Vo zvyšnej časti sťažnosti sťažovateľ namietal porušenie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 12 ods. 2 ústavy postupom úradu vlády v súvislosti s neprešetrením jeho sťažnosti na postup ministerstva financií.

Úrad vlády v oznámení č. 1473-8/2008/IP-52/OPS z 23. mája 2008, ktorým reagoval na podania sťažovateľa doručené v máji 2008, okrem iného uviedol:

«Po posúdení predmetu podaní uvádzame, že vecná pôsobnosť Úradu vlády SR v oblasti vybavovania petícií a sťažností je stanovená zákonom č. 575/2001 Z. z. a zákonom č. 10/1996 Z. z. o kontrole v štátnej správe v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 10/1996 Z. z.“). Podľa ustanovenia § 24 ods. 1 zákona č. 575/2001 Z. z. je Úrad vlády SR ústredným orgánom štátnej správy pre kontrolu vybavovania petícií a sťažností. Podľa § 2 ods. 1 písm. d) zákona č. 10/1996 Z. z. tento úrad vykonáva aj kontrolu vybavovania petícií a sťažností, pričom podľa § 3 písm. a) citovaného zákona sa kontrolná pôsobnosť Úradu vlády SR na výkon kontroly podľa § 2 vzťahuje na ministerstvá a ostatné ústredné orgány štátnej správy, im podriadené orgány, ako aj na iné štátne orgány, ak osobitné predpisy neustanovujú inak. (...)

V prípade 15 podaní smerujúcich proti útvaru vnútornej kontroly MF SR ide o vykonanie kontroly podľa § 21 ods. 1 zákona č. 152/1998 Z. z., z ktorého vyplýva, že kontrolu prijímania, evidencie, prešetrovania, vybavovania sťažností podľa tohto zákona vykonáva v orgánoch verejnej správy ich vedúci alebo ním poverená osoba. V danom prípade je túto kontrolu oprávnený vykonať minister financií SR, resp. ním poverená osoba.

Vzhľadom na uvedené Vám oznamujeme, že Vaše podania aj s ich prílohovou časťou boli postúpené MF SR na zabezpečenie ich vybavenia s tým, aby Vás o výsledku informovali priamo a kópiou odpovede aj sekciu kontroly a bola proti korupcii Úradu vlády SR.»

Ústavný súd v rámci doterajšej rozhodovacej činnosti vyslovil, že čl. 46 ods. 1 ústavy je primárnym východiskom na zákonom upravené konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky príslušných na poskytovanie právnej ochrany, a tým aj základom ústavnej úpravy jednotlivých aspektov práva na súdnu a inú právnu ochranu zakotvených v siedmom oddiele druhej hlavy ústavy (čl. 46 až čl. 50). Súčasne konštatoval, že domáhať sa práv podľa čl. 46 ústavy je možné len v medziach zákonov, ktoré toto ustanovenie vykonávajú (obdobne napr. I. ÚS 56/01, I. ÚS 136/06, III. ÚS 198/07, III. ÚS 32/08, IV. ÚS 230/08).

Ústavný súd zistil, že úrad vlády citovaným listom č. 1473-8/2008/IP-52/OPS z 23. mája 2008 sťažovateľovi zrozumiteľne a s poukázaním na príslušné zákonné ustanovenia oznámil, z akého dôvodu bola jeho sťažnosť postúpená na vybavenie ministrovi financií. Úrad vlády sa svojvoľne neodmietol zaoberať podaním sťažovateľa, ale vzhľadom na inštančný postup kontroly vybavovania sťažností, ktorý sťažovateľovi v tomto liste ozrejmil, jeho podanie postúpil orgánu funkčne príslušnému na jeho vybavenie.

V zmysle konštantnej judikatúry ústavného súdu je dôvodom na odmietnutie návrhu pre jeho zjavnú neopodstatnenosť absencia priamej súvislosti medzi označeným základným právom alebo slobodou na jednej strane a namietaným konaním alebo iným zásahom do takéhoto práva alebo slobody na strane druhej. Inými slovami, ak ústavný súd nezistí relevantnú súvislosť medzi namietaným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých navrhovateľ namieta, vysloví zjavnú neopodstatnenosť

sťažnosti a túto odmietne (obdobne napr. III. ÚS 263/03, II. ÚS 98/06, III. ÚS 299/07, III. ÚS 99/08).

Zistené skutočnosti odôvodňujú záver, že absentuje príčinná súvislosť medzi napadnutým postupom úradu vlády a namietaným porušením označených základných práv sťažovateľa, a preto ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde sťažnosť v tejto časti odmietol z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

Vzhľadom na to, že sťažnosť bola odmietnutá, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími požiadavkami sťažovateľa uplatnenými v jeho sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. septembra 2008

Ladislav Orosz
predseda senátu

Kanc.:
Opisť 2 x
1 x práv. zást.
1 x spis
vyznač odmiet. sťaž.